

Alle ziekenhuisnarigheid is gelukkig weer verleden tijd.

Nog een beetje slapjes dus kalm aan, maar denken en praten over zaken gaat weer goed, dus ik doe weer mee.

Nu het toch over medische zaken gaat, zal ik een lijstje geven van mensen binnen onze kring die dringend medische hulp nodig hebben maar het niet of gedeeltelijk kunnen betalen.

Met mensen in onze omgeving bedoel ik, familie, vrienden en hun familie en de families waarvan de vader of de moeder met ons samenwerken in welke vorm dan ook. Een dergelijk familie valt dan stilzwijgend in z'n geheel onder onze verantwoordelijkheid. Zo voelen wij dat ook.

Als een werknemer ziek is betalen wij niet door, dan kan hij in de verleiding komen "ziek" te blijven, en andere klusjes te ondernemen om bij te verdienen.

Wel vergoeden wij de kosten van de medische behandeling, ziekenhuiskosten en medicijnen, als het nodig is ook vervoer. Voor eten en drinken voor het getroffen gezin zorgen volgens goed gebruik, de familie en de dorpsgenoten.

Om een beetje inzicht te krijgen in wat er op ons pad komt volgen een paar ervaringen.

Een baby met malaria, een vrouw met omloop aan twee van haar vingers, waarvan er één geamputeerd moet worden. Een jonge man met ernstige prostaatproblemen.

Twee baby's met ontstoken ogen. Een jonge man met ernstige tropische zweren. Een vrouw met een gezwollen gezicht door ontsteking aan haar tanden.

Een man met een beenprothese, die niet meer past en ernstige wonden geeft. Een door psychose gestoorde moeder van een meisje die in haar eentje voor haar moeder en haar 3 broertjes en 2 zusjes zorgt, ze is amper 16, haar vader is vorig jaar overleden.

Een klein meisje ongeveer 8 jaar bij wie een beentje afgezet moest worden, en nu met een prothese rondstapt.

Morgen (21 febr.) komt één van mijn dochters een weekje naar ons huisje in Senegal, door de omstandigheden in Mauritanië gaat zij niet mee naar huis. Maar hier is genoeg te zien. Vandaag hebben we het kleine huisje op zijn kop gezet, zodat we haar in een brandschone omgeving kunnen ontvangen.

We gaan met een groep dorpen over de nieuw te starten school op de mat voor doven praten. Deze dorpen liggen ruim anderhalf uur met paard en wagen van de verharde weg. Midden in de rimboe. Schitterend gelegen en heel enthousiaste hard werkende mensen. Een paar jaar geleden heb ik daar met eigen middelen een mandenprojectje opgezet. We hebben toen geprobeerd daar financiële bijstand voor te krijgen maar dat is afgewezen. Ik zou willen dat de donor van toen een kijkje zou kunnen nemen in de betreffende dorpen waar men grotendeels leeft van de verkoop van de schitterende manden. Men is daar bescheiden op eigen kracht een schoolje gestart, en met hulp van de vrienden van Effatha een "school op de mat" begonnen. Er zijn daar veel families met dove kinderen. De ouders moeten nog vertrouwen krijgen dat hun kind echt kan leren praten met de handen en dat zij daardoor hun kind kunnen leren begrijpen. Deze gesprekken met de ouders konden gestart worden door de goede relatie met het mandenproject.

Een vertrouwen- en vriendschapsband met de mensen uit de dorpen waar wij werken is van enorm belang.

Verder bezoeken we een familie die vier kinderen heeft met een ernstige huidaandoening waarvoor zwemmen/baden in zeewater een enorme verbetering geeft. Zee hebben we hier genoeg, maar die is zo gevaarlijk dat je niet verder dan je enkels erin kunt.

Voor deze kinderen, de dove kinderen, kinderen met polio en de kinderen met een verstandelijk handicap is nu een instructiebad in aanbouw. We hebben er nu al plezier in deze kinderen iets extra's te kunnen geven. Maar er moet nog veel gebeuren voor het zover is. Misschien zijn er mensen die zwemgoed en bandjes hebben, deze voor ons willen bezorgen in Edam. Deze dingen zijn hier niet te koop.

